

en aquells països que sostingueren aquella lluita gegantina, i en els quals no hi teníem res que veure, el cert és que, nosaltres, dins de la Unió l'anem assolint aquesta pau, econòmicament parlant, i fins afirmant-la, d'una manera tan certa i amorosa, que farà impossible que mai més la tornem a perdre.

Per això us dèiem que, no deixava d'ésser una vera coincidència que la nostra Unió mai no hagués sofert el més petit retrocés i en arribar aquell moment fatal per al món, com si poguéssim tenir alguna influència o relació amb la nostra manera d'ésser, nosaltres també en trobéssim aclaparats per una minva del capital a la qual no estàvem acostumats, i aquest estat paradoxal encara segueix, però a la inversa, en observar com el nostre fons comunal té un moviment ascendent, avui precisament que tants capitals s'enderroquen i que tants fons de reserva desapareixen.

Però vosaltres compreneu perfectament la manca de relació d'una cosa amb l'altra, puig ni nosaltres teníem res que veure amb la guerra, ni tenim cap punt de contacte amb les resultants de la mateixa. És clar que avui si nosaltres no tinguéssim enteniment i ens deixéssim portar per l'egoisme que s'ha despertat arreu del món i volguéssim fer créixer els nostres cabals d'una manera inusitada i sense pensar en els daltabaixos que podríem sofrir i que fins ens podríem portar a la bancarrota, seguint el corrent d'avui, la fòbia de les grans finances, podríem trasbalsar els nostres dipòsits, canviant uns papers per altres que donessin més interès però que potser no serien tan segurs i fixes; però nosaltres n'hem d'estar apartats completament del afers mundials i no ens hi hem de ficar per a res, hem de fugir de tot el que sembli o vulgui ésser negoci, especulació, per bona perspectiva que aquesta tingui, hem de procurar solament el benestar nostre i el progrés assegurat de la Mutualitat; i precisament a aquesta manera de procedir és degut segurament a que la nostra Unió es veu avui amb un fons de reserva molt respectable i a pesar de les minves d'ordre interior que hagi sofert podem dir ben alt, perquè tothom ho sàpiga, que la nostra Unió ha sigut i serà sempre progressiva.

Fa onze anys, l'any 1910 teníem 157,168'59 pessetes de reserva, avui en tenim 185.897'70 pessetes o siguin 28.729'11 pessetes d'augment en aquestos onze anys.

Per això, i conseqüents amb aquesta manera de pensar de les Juntes Directives que des de la fundació d'aquest Monte s'han vingut succeint, quan el senyor Tresorer, el nostre benivolgut company Dr. Sarrias, en la sessió del dia 3 de Desembre va donar compte a la Junta que tenia en dipòsit i disponibles 7,500 pessetes es va determinar, complimentant l'article 49 del Reglament, convocar a la Junta Consultiva per a demanar-li parer per a la inversió d'aquestes 7,500 pesetes, desprenent-se tot seguit de les converses preliminars tingudes, que no ens havíem de separar de res, salvant acords ulteriors vostres, de la norma seguida fins aquí en la compra de valors. No deixar-nos enlluernar per

aquells que més rèdit donessin, per la febre d'or que avui arreu se sent, sinó per aquells la solvència dels quals fos per tothom reconeguda, encara que donessin menys, i aquesta no podia ésser altra que la de l'Estat.

Amb aquest pensament vàrem anar a la Junta Consultiva, i molt ens honra el dir-ho, tots vàrem ésser del mateix parer, com veureu per la proposició que tindrem l'honor de posar a la vostra soberana decisió. (Comprà de paper Interior espanyol.)

No serà de més dir-vos, també, per a la vostra satisfacció que en els 28 anys que porta d'existència la nostra Unió, mai no s'ha hagut de vendre cap dels valors comprats, i si algú s'ha hagut de canviar ha sigut per haver sortir amortitzat, i que solament una vegada, l'any 1818, s'ha hagut de fer ús de l'art. 73. És això una prova palesa de la bona marxa de la mateixa.

Pel balanç que hem tingut el gust de repartir-vos heu pogut veure clarament els gastos i els ingressos que durant l'any 1920 hem tingut, d'això us en farem un estudi especial el senyor Tresorer, en discutir el balanç, però no serà de més que nosaltres també en parlem un poc.

Es va començar l'any 1920 tenint en dipòsit 173,494'02 pessetes, havent-hi hagut 39,755'88 pessetes d'ingressos, entre quotes, cobrament de rebuts, drets d'entrada i títols i el cobrament dels cupons del Deute interior, Amortitzable, i Deute Municipal, i manquen per cobrar alguns rebuts, com desgraciadament passa tots els anys (d'això en parlarem separatament, puix val la pena de fixar-nos-hi bé).

Els gastos han pujat a 27,352'20 pessetes, no hi ha cap partida especial de què fer-ne esment, solament us direm que per defuncions s'han pagat 5 pòlisses, que importen un total de 7,324 pessetes, pagades totes conformes las noves tarifes, que tan bon resultat ens van donant, puix si les haguéssim hagut de pagar en la forma que es pagaven abans, haurien importat 10,800 pessetes, diferència en menys per al capital de la Unió de 3,475 pessetes, que ara resulta en més, la qual cosa demostra ben clarament que no ens vàrem equivocar gens ni mica en aprovar les reformes que avui regeixen.

S'han pagat a més 18,550 pessetes de subsidis, corresponent-ne 4,910 al primer trimestre; 4,625 pessetes al segon; 4,955 pesetes al tercer; i 4,060 al quart, formant un conjunt de 3,710 subsidis pagats entre 13 socis.

Al finalitzar l'any 1920 quedaven 8 socis cobrant subsidi, tots ells per impossibilitat.

170 pessetes han sigut retornades a un senyor soci provisional que amb sentiment de la Junta no va poder ésser admès definitivament en fer-li el reconeixament que mana el Reglament. Les altres 1,307'20 han sigut distribuïdes entre drets de cobradors, honoraris d'escribent, repartidors, drets de custòdia en els Bancs, despeses de Secretaria i Tresoreria, etc.

(Seguirá)

AGUSTÍ RIUS